

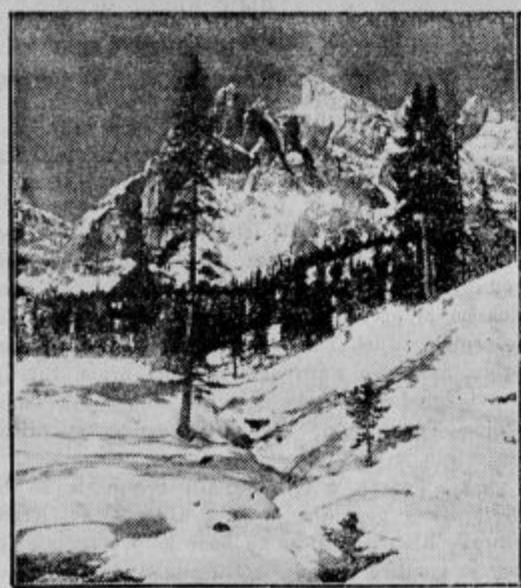
Zasnežene planine že vabijo.

Svetloba, solnce in smučil.

V veličastno naravo, ki razgrinja nad njo svoj plašč kraljica zima, nas bo vabil in nas že vabi »kralj sporta«, smučski sport. Tako ga je imenoval slavni Nansen. Med smrekami in jelkami in borovci, po belih poljanah in po zasneženih obronkih gorā je ta sport domač, najidealnejši so tam pogoji za dušo in živce okrepljujoče življenje ljubitelja narave. V velikem zimskosportnem orkestru bodočih mesecev bo posvečena smučarstvu najlepša simfonija, uglašena vsa na najčistejše veselje in uživanje. Druge zimske sportne panoge so v prostoru omejene, smučski sport je prost, najboljši vodnik k luči in solncu v mesecih, ko ju tako zelo pogrešamo. Ta stvaritelj veselja je obenem med najstarejšim kulturnim orodjem človeštva; začetkoma samo navadno prometno sredstvo v boju z visokim snegom je postal vitki les odkritelj severnega in južnega tečaja, je postal vladar dolgih razdalj in osvoboditelj s snegom pokritih, dotlej nedostopnih višin.

Tisoč novih lepote, vsi krasni pojavi zimske narave so nanizani ob poti smučarja, od najmanjšega ledenega kristala do mogočne snežene stene. Lávada, po kateri drsi, je sneg, najbolj mehka preproga, ki mu jo more narava nuditi. A v tej naravi je mnogo zaprek, drevesa so tam in grmovje in kamen in skala, huda je tekma, smučski sport nas vzgaja v vztrajnosti in v premagovanju raznovrstnih ovir. In če pride do prave sportne tekme in nas spusti starter s starta, tedaj vidimo, da je smučski sport umetnost, ki ji ne služi samo srce in mišice in pljuča, temveč tudi razum. Zares dobro smučanje je mogoče le, če ne drsiš samo z nogami, temveč tudi z glavo. Lepo je, da moramo pri smučanju toliko misliti.

Smučanje je več kot sport, smučanje je zimska vrnitev k naravi, ki je dobila svoj najjačji izraz v zimskem alpinizmu. In vendar ga poznamo mi šele prav kratko dobo. Komaj štirideset let je, odkar smo začeli v naših krajih spoznavati sneg in njegovo orodje, smučil. Sneg smo poznali že prej, a ni nam bil dobrodošel. Šele oni dve deščici sta nam napravili iz snega neizžerpen vir mladosti in sta nam prejšnje grozote zime spremenili vselej na novo v nove doživljaje. »Mrtvaški prt narave«, kakor smo brali v otroških letih v naših čitankah, postane veselo zabavišče in zdravilišče bolne mestne duše in oslabljenega telesa. Beg iz sveta v samoto zimskega visokega gorovja nas pripelje nazaj v naravo, sneg ustvarja nove like, solnce jim da barvo, svetlobo in obliko neznanih lepote — in smučil so posredovalec za doživljanje vseh teh čudesov, ki o njih ljudje prejšnjih dob niso nič vedeli, ki nas pa vodijo do vzgojitve novega zdravjšega rodu. Hitrostna želja človeštva išče zmeraj novih sredstev, smučil so mu prinesle najpopolnejše sredstvo: Hitrost brez stroja, hitrost lastne moči.

Zimska pokrajina v planinah.

Smuki

Zgodnja sezona za smučke sportnike se je obetala. Toda marsikdo, ki težko plača dinarje za vožnjo na Gorenjsko, se je veselil prezgodaj Prvi sneg nam je kar hitro izginil. Malo predsezono pa smo le imeli. Izrabili so jo najnepočakanejši sankarji, tisti, ki trije z enimi sankami v spremstvu hišne žige gredo poskušati prvi sneg pod Tivoli, na Golovec in rožniška pobočja. In pa smučarji-začetniki, ki jim je usojeno, da zaznamujejo precejšnje število »pik«, predno se bodo upali v Kranjsko goro, na Kofce ali pa na Veliko planino. Pa tega veselja je bilo kmalu konec. Tudi drsalce je prvo upanje varalo. Gore pa so se že odele z debelim snegom in za vsako soboto in nedeljo je že gotova »mobilizacija« smučarskih družb, ki bodo obiskovale Bohinj in krasno planino Vogel, stalne goste bosta imeli Kranjska gora s svojim lepim smučskim terenom in skrita Planica. Oživele bodo letos na novo Kofce, kjer bo smučarje sprejemala pod svojo streho nova koča, stari prijatelji Velike

Vstop v Planico.

Smučarstvo bi lahko postalo že naš narodni sport, ko bi nam ne bila v večjem delu zima odmerjena tako kratko. Saj so poznali smučil že davno na naših Blokah, kjer so jih rabili kot prometno sredstvo, hodili z njimi v nedeljo k maši, šli po opravkih in preko zime prirejali tudi tekme kot nekake vrste zimske slavnostne dneve. Že Valvazor omenja smučanje na Blokah kot nekaj posebnega in pravi, da tega ni našel na svojih ptovanjih nikjer drugod kot v severnih deželah. Zato imamo za to panogo sporta tudi popolnoma domačo terminologijo.

Ob ugodnih zimah so tudi Bloke in pa dolenski griči polni smučarjev. Saj so tu ponekod zares krasni tereni, kadar se sneg prezgodaj ne umika. Prava gosposka postojanka za naše smučarje pa postaja zadnja leta Kranjska gora. Tu se vrše zadnja leta celo zimo vojaški in klubski tečaji, napravljena je že lepa skakalnica, da se sport lahko goji vsestransko, lepo pa je preskrbljeno tudi za daljše bivanje. Tudi snežne razmere so primeroma dolgo časa ugodne.

Zanemarjati pa ne smemo Bohinja. Zadnja leta izgubila obiskovalce, ker ne dobiva več go-

planine in Krvavca pa se ne bodo dali zmotiti od hotelov v Kranjski gori in Bohinju in bodo ostali zvesti svojim prvim smučarskim turam.

Zadnja leta naše smučarstvo res lepo napreduje. Danes so že več kot minuli tisti časi, ko je smučar s svojimi »dilecami« vzbujal pozornost na ulici in bil nemalokrat v zasmeh tudi onemu, ki poleti sicer rad zahaja v planine. Leto za letom se prav razveseljivo več število smučarjev in nekajkrat smo se že upali nastopiti tudi na inozemskih tekmah. Ta sport ni našel pristašev samo med mestnim prebivalstvom, goji ga čim dalje bolj tudi domača mladina povsod tam, kjer so ugodni smučski tereni. Brez dvoma se kaže prav lep napredek od leta do leta ne samo v zanimanju temveč tudi v tehničnem izpopolnjevanju. Letos bodo že drugič nastopili naši smučarji na zimski olimpiadi pred mednarodnim svetom. Vsako zimo se izvežba na številnih tečajih nov kader prijateljev tega sporta, ki mu ostanejo zvesti tudi preko prvega navdušenja.

Idila s poti na Golico.

skrbljene z ugodnim snegom. Pa se bomo spet srečali stari znanci s planin, ni dolgo, ko smo se za kratek čas poslovili od njih in jih bomo pozdravljali v novem razkošju, ko bodo blestele v snegu, v solncu, lesketale kakor v biserih in se bomo pozdravili: smuk!

Na Veliki planini.

Švedske smučil

Bilgeri-vezi, Huietfeld-vezi, smučke palice, krogi, drsalice, sanke v veliki zalogi in izbiri pri

JOS. MARTINCU, MARIBOR

Gosposka ulica 17

Pozimi odorte koč.

Slovensko planinsko društvo opozarja smučarje in zimske turiste, da so tudi pozimi otvorene in oskrbovane sledeče postojanke: Hote' Zlatorog in hotel Sv. Janez ob Bohinjskem jezeru, Valvazorjeva koč pod Stolom in v Kamniških planinah poleg Doma v Kamniški Bistrici in Doma na Krvavcu še tudi koč na Veliki Planini. Erjavčeva koč na Vršiču (Kranjska gora) je otvorena in oskrbovana vsako soboto in nedeljo ter na praznike in na dneve pred prazniki. Za druge planinske koč se dobi ključ le za skupine pod vodstvom zaupnikov. Tozadevne informacije daje Osrednji odbor S. P. D. v Ljubljani in Zimsko-sportni savez v Ljubljani.

Planina Vogel nad Bohinjem.

Loden za smučarje

prilporeča tvrdka

A. & E. Skaberne, Ljubljana

Mestni trg 10.

Zimsko-sportnim izletnikom se vlijudno prilporeča dobro znani

hotel „Slavec“ v Kranjski gori

Za dobro prilporeča in kuhinjo ter postrežbo je najboljše preskrbljeno.

Martuljekovec Milče:

Doživetja v Planinah.

Zunanji svet najrazličnejše odmeva v človeku. Enega zgrabi in osvoji tako, da popolnoma pozabi nase, drugi je gluhi in slep za vse, kar se godi okoli njega in izven njega. Prepočastokrat srečujemo ljudi, ki se v vsem svojem življenju niti enkrat ne spomnijo, da jih obseva zlato solnce, ki ne opazijo spomladanskega prebujenja blagoslovljene narave in nikdar ne zajamejo v sveže duhtenje gozdov, zanje ne zorijo polja, ne cvetevje cvetice, ne pojejo ptice. Pa tudi taki hodijo med nami, ki nočejo in ne morejo v bližnjem ljubiti brata, slepi so za lepoto in brez srca za ljubezen. Pestri zunanji svet se javlja vsakemu in vsakemu enako, kako ga človek vzprejme, prijazno in hvaležno, ali ga vzljubi ali odkloni, ta odločitev je položena v posameznika, v njegovo hotenje in razpoloženje. Veličastvenosti vesoljstva in prelepe narave se zavemo šele v spoznanju razmerja in soglasja med stvarmi, čim jasnejši in mirnejši je naš pogled, tem več resnične lepote odkrijemo, tem bolj smo deležni božje Dobrote. Posebno na

doživljanje gora vpliva plemenito srčno čutenje, ki zajemlje v notranjosti duše in se snuje ob težavah življenja. Bolj ko zremo na gore z odprto dušo in pričakujemo in iščemo v planinski svet, močnejše se mogočnim vtisom odzvilje v naši duševnosti visoko teženje in raste v ljubezen in pobožno strmenje. Kar vsakdanje skrbi in nesreče poilačijo in zamore v človeku, osebnost, svobodo, vero, dobrotu, v to pozabljenje sežejo gore, očistijo prahu in vezi in potem s tem znova napolnijo človekovo hotenje. Sicer neznatno in brezpomembno bitje se v gorah zave sebe in svojih moči, v mesto in med knjige stisnjeni mladec zadira v svobodo in prosto zauka, maloverni začne moliti, obupani in žalostni spozna, da je na svetu še zmeraj veliko dobrote, ko se pomiri sredi naravnih krasot in hrepeneče sklene postati zopet dober sebi ter bližnjemu. Vsega tega gorē same ne dajo, toda na skalah zaiskri ugasla vera v Stvarnika, ob prepadih se človek uči ceniti svoje življenje, mrtvo kamenje preglašča živo srce in išče blizu brata, da bi ga osrečilo s plemenitim darom ljubezni. Na gorah se človek pogloblja v svojo duševnost, sedaj odkrije to vrednoto, drugič najde ono, vsakdo po svoje, iz sebe in v sebi, gore množijo duševni za-

klad in utemeljujejo resnično zadovoljstvo. Teško bi bilo označiti najlepše kraje, eden obiskuje ta vrh, drugi hodi zmeraj in zmeraj v oni gozd, vsakdo pa se vrača najraje tja, kjer je njegova duša največ doživela, bodisi da je vpričo mogočne narave onemela ali se ponoči zagledala v srebrno nebo, bodisi da je v prijetni družbi našla nekaj trenutkov iskrenega veselja.

Velik del moje mladosti izpolnjujejo gore. Planine so zame najlepše v stvarstvu. Bolj ko sem jih zbran obiskoval, bogatejši in srečnejši sem se vračal domov. Nikjer drugod se nisem tako prepričano zavedal vsemočnega Boga in Njegove veličastvenosti kot na gorah, kjer sem ga sledil v mogočnih skladih, in le malokdaj sem okusil toliko božje Dobrote, ko sem verno spoznaval, da je ves gorski svet in solnce in zrak ustvaril zaradi človeških otrok, da bi imeli zdrave in bili veseli in da bi našli osrečujočo pot do Njega. In tako sem tudi kot še nikoli izza otroških let prvokrat na planinah začutil v svoji bližini angela varuha, ki me poslej nedvomno in zavestno spremlja na vseh mojih samotnih gorskih stezah.

Pred leti je bilo, o Božiču. Puste in temne megle so se vlačile po nižavah in vlažno zastirale doline, tesnobno in puhlo so odmevali trdi koraki na zmraznjeni zemlji, tu pa tam je še ležalo nekaj krmežljivih ostankov skopnelega snega in v ljudeh budilo ono dolgočasno zimsko razpoloženje, ko človek ne ve, kaj bi počel, kam bi se dejal. Edino, kar je bilo veselega, je bilo prijazno božično pričakovanje, toplo je vstajalo v srcih in očiščevalo, da niso ljudje z naravo vred odreveneli in zaspali,

temveč s pobožnimi ušesi prisluhnili ubranemu brnenju svoje notranjosti in vsaj enkrat zopet spoštljivo mislili o svojem Bogu. Zares lepo pa je bilo pogledati cvetoče ivje, ki ga je mraz iztisnil iz vlažne megle in v kristalnih kosmičih nabral okoli golih vej in vejic, in nič manj lepo ni bilo pogledati ledenih sveč, ki so kapale izpod žlebov in na gosto visele po plotovih. In tedaj sem radi dolgočasia in puščobe potrt silno zahrepenel po solncu in svetlobi, zaželel sem si obzorja, hotel sem se razgibati in živeti. Vedel sem, da je nad meglami vse svetlo in solčno, iz poletnih spominov sem slutil jasne gore, iskal sem v planine, se odločil in vzdignil. Šel sem sam. Navadno grem na gore v družbi, s seboj vzamem druge ali pa drugi vzamejo mene, kakor se pač bolj spodobi ali prijetnejše sliši. Od časa do časa pa grem na gore sam, popolnoma zase, najraje takrat, kadar želim zvedeti od gora kaj prav posebnega ali pa se jim hočem zahvaliti, ker so tako zveste ostale dobremu Stvarniku.

Važno za smučarje!

Originalne švic. Staubove smučil, Huietfeld in Bilgeri vezi, bambusove in leskove palice, nahrbtniki in vse ostale smučarske potrebščine se dobe po najnižjih cenah. Prepričajte se pri P. Magdič, modna in športna trgovina, Ljubljana

Josip Lavtižar

v Kranjski gori. Hotel Balkan Restavracija, pekarna in trgovina z mešanim blagom.

SMUČIL, drsalke, SANKE

vse potrebščine za zimske sporte

J. Gorec nasl. d. z o. z.

Ljubljana

Palača Ljubljanske kreditne banke

Zahtevajte cenik! Zahtevajte cenik!

